

[Leif Hermann]

Endelig vil jeg sige, at i den situation, vi befinder os i, med faldende dollarkurser og faldende oliepriser, er det et overordentlig behersket indgreb i landbrugets indtægtsforhold, man foretager med et afgiftspålæg på 1 kr. pr. kg kvælstof. Jeg tror ikke engang, når vi får de nye listepreiser pr. 1. juli, at man vil kunne konstatere, at vi har inddraget hele det fald, der er i de kommende listepreiser.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Leif Hermann, at der skal ikke være tvivl om, at venstre også har den indstilling, at forureneren skal betale. Den indstilling har vi haft hele tiden, og den fastholder vi også. Det var derfor, jeg gjorde hr. Leif Hermann opmærksom på, at efter at venstre sammen med regeringen sagde ja til NPO-handlingsplanen og dermed pålagde et erhverv investeringer på omkring 2,5-3 mia kr., så fremlagde vi et miljøstøtteforslag, hvorefter 25 pct. af disse investeringer går over de offentlige kasser, lige så vel som industrien og andre har fået støtte fra offentlige kasser, når de skulle foretage miljøinvesteringer. Derfor siger jeg, at forureneren betaler også her: landbruget betaler de tre fjerdedele. Men det, man vil med dette forslag, er, at man skal betale det hele via en afgift.

Så kom hr. Leif Hermann med en meget spændende bemærkning – som jeg håber også forslagsstillerne og andre har hørt – om, at nu får man introduceret en afgift. De tanker har vi hørt også fra det store oppositionsparti. For nogen tid siden ville man have 6 kr.; nu er man kørt ned på 1 kr., og så har man fået afgiften introduceret. Også ud fra den vurdering må vi afvise forslaget.

Forureneren skal betale, men med så store investeringer, som der her er tale om, lige så store investeringer, som der har været for industrien før, må man fra offentlig side komme med et vist beløb. Det er man jo også blevet enige om for indeværende år, og vi har fra venstres side sagt – og miljøministeren har også sagt det i betækningsbidraget til L 71 – at man vil finde midler i 1987, 1988 og 1989. Så denne debat er egentlig fuldstændig overflødig.

Leif Hermann (SF):

Hr. Sønderby fremhæver, at jeg har sagt, at nu får vi introduceret et afgiftsprincip, som sådan noget vældig sensationelt. Det er såmænd ikke spor sensationelt, hr. Sønderby. I socialistisk folkepartis økonomiske program fra januar 1986 introducerer vi faktisk en lang række afgiftsprincipper, bl.a. i forbindelse med miljø, så der er ikke noget særlig sensationelt i det. Vi har heller aldrig nogen sinde lagt skjul på, at vi på områder, hvor vi ikke kan regulere, kan være nødt til at afgiftsstyre for at skabe miljøforbedringer.

At det ikke er en tanke, som vi sådan har fundet på i vores mere eller mindre usle socialistiske visdom, fremgår af en artikel i Samfundsøkonomen fra 1985, hvor to udmærkede økonomer lige præcis diskuterer spørgsmålet om landbrugets forurening og nedbringelsen af denne forurening i kraft af en afgiftsstyring. Så det er altså ikke noget, vi bare sådan sidder og finder på for at genere venstre. Det er faktisk noget, der seriøst arbejdes med.

Lad mig endelig i den forbindelse henvise til, at miljøstyrelsen også har udarbejdet en redegørelse vedrørende afgiftsstyring. Redegørelsen slutter med at opfordre til, at spørgsmålet tages op igen. At det heller ikke er fremmed for miljøministeren, ser vi jo bl.a. af det sidste forslag, der er kommet om ændring af miljøbeskyttelsesloven, hvor ministeren kommer med et forslag om afgift på affald.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil se dette beslutningsforslag i sammenhæng med det lovforslag, der i øvrigt er til behandling i miljøudvalget, nemlig L 71. Under behandlingen af NPO-handlingsplanen den 31. maj 1985 sagde jeg – se Folketingstidende 1985-86, sp. 11310 – at spørgsmålet om finansieringen ikke var blevet løst, og at jeg syntes, at regeringen – og statsministeren var faktisk til stede – burde fremlægge nogle helhedsbetragtninger, når den fremsatte sine forslag, og dermed også angive, hvordan man skulle betale forslagene, men at de eneste betragtninger, vi havde fået, var, at det i hvert fald ikke var dette område, der skulle betale. Og det er jo et synspunkt, vi kender igen fra næsten alle sektorområder.

Jeg sagde yderligere, at vi radikale slet ikke kunne acceptere en erklæring om, at